

ÖCHER PLATT E.V.

VEREIN FÜR MUNDART UND VOLKSKUNDE

Fastelovvend een Oche

Weä zälle kan, dem es bekant,
datt vür vier Johreszitte hant,
doch heij weäd – wi et sich jehürt,
en fönnfde Johr öm Johr jefiert,
wovan bau jedder Öcher dröümt,
än die me Fastelovvend nöümt.

Schwaach lüüeht mär noch d'r Chressmes-Steär,
Dreijkönnege wenke uus de Feär,
sönd jrad bes henger Mönsterbusch,
doe hürt me at d'r ieschte Tusch
än weäß: ejal ov Iis än Frouß:
et es esue witt –et jeäht wier lous.

Än Käjser Kaals Stadt zejgt van hü
sing schönste Schockelade-Sijj,
könt wi e Karessel een Faht,
me röfft: „De Jecke hant de Kaat“
es uusjelosse – oehne Schöü,
selvs d'r OB – deä es derbeij.

Lofschlange komme nu een Flür,
me denkt net mieh an Jeld än Stür,
maht wejchelang e frueh Jesech,
de Mamm stellt Puffele op d'r Dösch,
die se öm die Zitt ömmer backt,
än et Kostümm weäd uusjepackt.

Än weä als Aujuss, Vamp, als Kneäht
of Düvel op en Sitzong jeäht,
deä schunkelt, sengt, klömmt op de Stöühl,
än hat dobeij dat schön Jeföühl,
selvs morjens jäje hauvervier,
datt heä noch jarnet bettriif wür.

Heä püttscht – än dat es jrad dat Schönnt –
ouch Mäddcher, die heä jarnet kennt,
weäd – wenn heä Jlöck hat – net beliehrt,
datt sich dat eijentlich net jehürt.
Weä Öcher Fastelovvend kennt,
weäß: suejät es beij os jeng Sönnd.

Ouch op os Stroeße merkt me jau:
D'r Beär es lous an Worm än Pau,
me hürt mär Juja än Alaaf
van Triererstroeß bes op d'r Jrav,
van Steppeberg bes een d'r Ponk
es Jeckezitt – doe jeäht et ronk.

Ene stolze Prenz bestijt d'r Thruen,
heä bruucht jeä Bett – mär Kondiziuen,
die bes öm Äjschermeddwoch hält,
sing Herrscher-Zitt es – wenn ühr wellt,
mänechmoel bes morjensfröch öm sess,
bes Faastezitt eä eenzig Fess.

Zwor woehne ouch een Oche Lü,
die sage: „Suejät fier ich nie,
dat es mich alles vööl ze jeck.“
Se nemme sich d'r Wander-Steck
än fahre örjens op et Land,
woe Fastelovvend onbekankt.

Doch wem deä Virus övverfällt,
weä henjeäht – sich en Papp-Nas jelltd,
weä metmaht än net övverdrivt,
deä sätt dich iehrlich: „För mich blivt –
ouch wenn me döcks si Bett koum sitt –
dat wahl de schönste Johreszitt.“

Hein Engelhardt